

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

to' igitur illo milites capti & puellæ hilaritate decepti, humaniùs in illam se gerere cœperunt. Quæ cum ab ipsis petijisset, vt tandiu liceret abesse, quoad ornatum sponsæ conuenientem sibi indueret, eundi potestatem milites ei concesserunt, quippe qui ea re non solum illi virgini gratum facturi essent, sed futurum etiam cogitabat, vt à iudice ipso magis laudarentur, si puellam veste ornata dixissent. Illa verò consilij sui compos facta, statim se veste induit, quæ verè decora est. Cum enim animi fortitudine & resurrectionis spe multa se corroborasset, ad ipsius rectoris vestigium cucurrit, & illinc seipsam præcipitem dedit.

Virgo sancta se præcipitio interfecit.

O puellam genere quidem & sexu foeminam, animo autem ipso marem. O virginem duobus nominibus extollendam, quod in virginum grege, & martyrum choro numerata sis. O puellam ita continentem, vt neque ad spectu quidem ipso fruendi facultatem intemperato iudici præbueris. Huius igitur puellæ temperantiâ & nos imitemur & contra voluptates ipsas victoriâ trophæa erigamus.

MARTYRIVM SS. GETVLII, CEREA-
lis, Amantij & Primitiui ex eo quod est apud Sardiniam.
Passi sunt anno Christi 138. Sixti Papa 8. Hadriani
Imp. 19.

Junij 10.

Getulius diuinæ legis peritissimus, Hadriani Imperatoris temporibus, in Sabinorum regione, haud procul ab vrbe Roma degens, studio religionis Christianæ propagandæ miraculo flagrabat. Itaque permultos quotidie, tum ex Italia, tum Græcia conuocabat, quos ad omnem pietatem diligenter instituebat: & alimentis rebusq;

Getulii humanitas in Christianos

omnibus
fama cum
confestim
fit. At Ce
magna cu
rebus diu
principi
hanc prin
quælo, edi
taliue hom
verò præpo
inquit, edo
Dei filium
ta. Respon
des adhiber
re eos illun
us mare ina
eravit, dan
& post
us declarau
si fidem pro
acredulitate
ribum fra
actu latitaba
nisipectu vo
plane obli
menter cup
pellere cœ
cto, Christi
antius vrg
coronam
Tum verò
matus, par
gloria lang

omnibus ad vitam necessarijs sustentabat. Eius rei fama cum ad aures Hadriani peruenisset, missa confestim Cereale Vicario eum comprehendi iussit. At Cerealis ingressus cubiculum, ubi Getulius magna cum audientium voluptate & profectu de rebus diuinis diserebat: Audistine, inquit, quae a principibus edicta sint proposita? Cui Getulius? plane principum iussis parere necesse est? Tu ipse, quare, edicito, cui obtemperare aequius sit? Mortaline homini & mox in putredinem abituro, an vero praepotentis Dei filio? Tum Cerealis: Velim, inquit, edoceas quo signo nosse liceat, cum verum Dei filium esse, quem vos tantis laudibus extollitis. Respondit Getulius. Certè non potest non fides adhiberi ei qui mortuos solo verbo suscitauit, caecos illuminauit, leprosos mundauit, siccis plantis mare inambulauit, ventis & tempestatibus imperauit, daemones ex obsessis corporibus profligauit: & postremò diuinam virtutem omnibus in rebus declarauit. Cerealis his auditis animo in Christi fidem propendere coepit. Getulius verò, ut eius incredulitatem poenitus expugnaret, Amantium tribunum fratrem suum aduocauit, qui Hadriani conspectu voluptatem hausit, ut Imperatoris edictum plane oblitus, sermonem cum eo conferre vehementer cuperet. At Getulius vehementius eum repellere coepit, ut nefario daemionum cultu infecto, Christi fidem amplecteretur. Similiter & Amantius vrgeri non destitit, ne oblatam caelestis coronam negligeret.

Tum verò Cerealis pijs eorum hortatibus immensus, paratum se ostendit, etiam pro Christi gloria sanguinem fundere. Getulius verò ea re

Amantius
tribunus fra-
ter Getulij

Cerealis vi-
carius Ha-
driani con-
uertitur.

824 MARTYR. SS. GETULII, CEREALIS, &c.
mirificè exhilaratus, triduanū omnibus ieiunium
indixit, vt toto illo tempore, intenta supplicatio-
ne, diuinam mentem confulerent, quo ordine Ce-
realis in numerum fidelium referendus esset. Vna
igitur nocte in vigilijs & precibus exacta, dilap-
sæ cælitus voce, admoniti sunt, vt Sixtū Romanæ vr-
bis Episcopum vocarent, qui eum cælesti lauacro
expiaret. Porro Cerealis cum sacro latice tingen-
dus esset, videns Spiritum sanctum è caelo descen-
dentem, ignarus quid esset, exclamauit: Ecce vi-
deo lumen quoddam ipso Sole illustrius in mede-
labi.

Cerealis ba-
ptizatur.

Eodem tempore officarij Cerealem quærentes,
intellexerunt cum, relicto idolorum cultu, Chri-
stianis sacris initiatum esse. Qua re vehementer
offensi, Hadriano detulerunt, qui protinus Licinio
viro consulari in mandatis dedit, vt sacrificare re-
cuscantem ignibus cremaret. Igitur Licinius vrbe
Sabinorum ingressus, Cerealem, Getulium, Amari-
tium & Primitium, diuinis rebus intentos inue-
nit, quos statim vinculis constrictos, in carcerem
abduci iussit. Inde in ciuitate Tyburtina suo obla-
tos tribunali, atrociter cædi iussit, cæcosque iterum
carcere concludi: vbi diebus septem & viginti in
precibus & gratiarum actione mirabili alacritate
perdurarunt.

Sancti mar-
tyres in car-
cerem mit-
tuntur.

Post hæc Hadrianus certaminum illorum certis-
or factus, furore percitus flammis eos exuri iussit.
Ducti igitur sancti martyres ad flumen Tyberim
tertiodecimo ab vrbe Roma milliario, manibus
pedibusque arctissimè ligatis, in rogam iniec-
ti sunt. Porro Getulius in medijs flammis illæsus
perflens, alios luculentis verbis ad constantiam
hortabatur, & solutis vinculis, Christi gratiam,
summis

Flammis obij-
ciuntur.

summi
hos om-
sam ma-
pora be-
rio præ-
post eun-
pari vir-
mensis,
sumis pig-

VITA
Scotia

M
studiner-
tus rex
dum & E-
lorum iet-
gem Spen-
motus, e-
monem, v-
ne liberis
tham Imp-
Margareta
cum, prim-
tis specim-
propria v-
matrimop-
di sunt, age-
& desyder-
incumbent
In loco,
thianæ T-
eamque va-

summis laudibus extollebat. Qui tandem, post alios omnes, fustibus crudeliter verberatus, gloriosam martyrum palmam adeptus est. Quorum corpora beata Symphorosa Getulij coniunx in arena prædij sui honorificè sepeliuit. Quæ non longè post eundem ipsum martyrem cum septem filijs, pari virtute ac constantia secuta est: nam 27. eiusdem mensis, gloriosè, de hoste triumphata, cum charissimis pignoribus caelos conscendit.

Symphorosa cum septem filijs necatur.

VITA S. MARGARETAE REGINAE
Scotia, ex ea, quæ est apud Surium.

Mortuo Edmundo rege cum primis strenuo, qui ab Anglis, propter insuperabilem fortitudinem, ferrei lateris cognomen acceperat, Canutus rex, Angliæ conquæstor, filios eius Edmundo & Eduardum, propter fœdus cum patre illorum ictum, præ pudore feriri non valens, ad regem Sueuorum ferendos transmisit: qui pietate motus, eos ulterius ad regem Hungarorum Salomonem, vitæ reservandos misit. Edmundo verò sine liberis decedente, Eduardus frater eius Agatham Imperatoris filiam duxit, ex qua sanctam Margaretam, postea Scotiæ reginâ progenuit. Quæ cum, primæua adhuc florente ætate, in signe pietatis specimen de se præberet, suorum magis quam propria voluntate, Regi Scotorum Malcolino in matrimonium collocatur. Vbi licet ea quæ mundi sunt, agere compelleretur, attamen mundi rebus & desyderijs post positis, pietatis operibus sedulo incumbat.

10. Iunij.

Parentes S. Margaretæ.

Nabit Malcolino regi Scotiæ.

In loco, vbi nuptiæ eius fuerant celebratæ, sanctissimæ Trinitati nobilem ecclesiam construxit: eamque varijs magni præcij ornamentis decorauit.

Bff 5 Liberos

Liberos suos cum omni diligentia nutrire & honestis moribus institui voluit: eosque frequenter ad Dei timorem hortabatur & praecipua fidei nostrae capita docebat.

Rege cum magno comitatu aliquo proficiscente comites & satellites eius tanta seueritate coercerebat, ut nemo vel leuem alicui iniuriam inferre praesumeret. Porro ne qua peccati macula in illa resideret, crebro suum admonebat confessarium, ut quicquid in ipsius dictis vel factis reprehensione dignum inueniret id secreto indicare non dubitaret. Quod cum illerarius & remissus, quam ipsa vellet, faceret, importunam se illi ingerebat, somnolentum illum & suae salutis incuriosum ac negligentem vocitans.

Cum autem in gente illa Scotorum multa contra vniuersalis Ecclesiae consuetudinem illicita fieri videret, varia adhibuit consilia, ut ad veritatis viam errantes reduceret. Solebant Scoti, neglecta Dominici diei reuerentia, quemadmodum alijs diebus, laboribus insistere. Quod illa summa impietatis esse, & ratione & auctoritate perucit. Illicita etiam nouercarum coniugia, similiter & uxorem fratris defuncti superstitem ducere, quae ibi antea fiebant, nimis execranda ostendit, & a fidelibus, velut ipsam mortem deuitanda. Multa quoque alia contra morem Ecclesiae inoleuerant, quae pia regina de regni finibus extirpauit.

Quando prodibat in publicum, miserorum, orphanorum, viduarum greges, quae si ad matrem piissimam confluebant. Interdum quicquid erat regis proprium, egenis erogandum abstulit. Neque enim sua dumtaxat, sed seipsam quoque, si licuisset, pauperibus libenter impendisset: atque interim omnibus pauper-

Scoti non colebant diem Dominicum.

Illicita Scotorum coniugia.

Liberalitas in pauperes

pauperibus suis, erat ipsa pauperior. Illi enim non habentes, habere cupiebant; illa vero, ea quæ habebat dispergebat. Neq; modò pauperibus indigenis, verum etiam omnium pæne nationum, suam munificentiam impendit, innumerabilesq; captiuos, dato præcio, libertati restituit, quos de gente Anglorum hostilis Scotorum vis in seruitutem abduxerat. Occultos etiam exploratores per prouinciâs misit, vt qui duriore premerentur seruitute, eius liberalitate redimi possent.

Christi seruos & à mundi strepitu separatos summa ueneratione prosequatur, corû alloquio gaudebat plurimum: Diuinis laudibus & precib. in Ecclesia persolui solitis, summa cû attentiōe, semper intererat. Quib. finitis, in cubiculū rediens, sex pauperum pedes lauabat: eosq; pecunijs alijsq; reb. necessarijs iuuabat. Deinde parumper sopori indulgebat. Mane factò surgēs, nouem infantulos orphanos, omni auxilio destitutos, prima diei hora, ad se introductos, cibus molliorib. flexisq; reb. reficiebat. Præter hæc, trecentos pauperes in aulâ consuetudo erat introduci, & clausis ostijs, rex ab vnâ, regina vero ab altera parte, Christo, in pauperib. seruebat, cibosq; specialiter præparatos offerebant. Quo factò regina ad ecclesiâ se conferens, prolaxis precib. & lachrymis atq; gemitibus, se ipsam Deo sacrificium immolabat. Antè refectiōem, 24. pauperes, magna cum humilitate eis ministrando, reficiebat. Deinde tenui cibo potuq; se ipsam potius refocillabat, quàm reficiebat. Quadraginta ante Pascha & natalem Christi dies, incredibili abstinentia se afflicto semper, sed propter nimium ieiunij rigorem, vsq; ad finem vitæ suæ, acerrimos passa est stomachi dolores; nec tamen ægra corporis valetudo virtut-

*in hoc loco
Nota eximia
am regis &
reginae pie-
tatem.*

*in hoc loco
Nota eximia
am regis &
reginae pie-
tatem.*

virtutem operis debilitare potuit. Sacris lectionibus & precibus, die noctuque intenta, animum ad caelestia erigebat.

Confitenti ei aures praebebat Turgotus secundus Dunelmiae Prior. Illo ergo ad se accersito, vitam suam cum profuso lachrymarum imbre detegere coepit. Cumque de necessarijs sermonem pertexuisset, se suosque liberos ei commendauit, ut eorum curam gereret; & cum quemlibet eorum ad culmen terrenae dignitatis euectum conspiceret, illum strenue officij sui admoneret: ne propter mundi prosperitatem, aeternae vitae foelicitatem, sua negligentia, amitteret.

Dimidio post haec anno, ingrauescente morbi molestia raro è lecto surgere potuit: quarto autem ante obitum suum die, cum rex Malcolinus in expeditione esset, tristior solito effecta assidentibus ait: fortè hodie tantum mali regno Scotorum accidit, quantum vix multis retrò temporibus. Post dies aliquot, nunciorum relatione, eodem die, quo regina dixerat, regem cum filio Eduardo fuisse occisum cognouerunt: quem illa, ceu futurorum praescia, multum prohibuerat, ne quoquam tunc cum exercitu progredieretur. Et quanquam multis esset angustijs oppressa, in altissimo tamen diuinæ prouidentiae consilio conquiescens, Christo Domino gratias agebat: quod eam, in hac potius vita, quam in futura, ab omni peccati macula, multiplici afflictione mundare dignaretur.

Cum verò mortis circumuenta doloribus iam iam anima è corporis erga stulo vocaretur, Christi Iesu nomine suauiter inuocato, ad caelos migravit, foelicitatis eorum particeps effecta, quorum virtutis est exempla secuta. Facies, quae tota in morte pallue-

Malcolini
regis caedes.

Foeliciter
migrat ad
Dominum.

pallue-
est, vt
parere
Trinita-
norific

VIT
ta q
Eruc
pluris

B
Ea
tu
ela

gis relig
honora
ingruer
aliquod
Porro q
marum
vel super
eami mar
lymis, &
guitudin
is Prophe
fore qui
rusalem.
lij, carna
peram da
derent.

Porro
sanctifin
u forma p
leph nom

palluerat, ita post obitum rubeo, candore per fulz
est, ve dormienti magis quam mortuæ similis ap-
pareret. Corpus eius fuit in ecclesia Sanctissimæ
Trinitatis, quam ipsa construxerat, ante altare ho-
norificè tumulatum.

VITA S. BARNABAE APOSTOLI, EX
ea qua est per Alexandrum. Castigata tamen ad
Eruditissimi Cesaris Baronij Chronologiam, qui
plurima à diuersis de hoc Apostolo scripta refutat.

Beatissimus hic vir Barnabas de tribu Leui or-
tus, auctorum & proauorum stemmate valde
clarus fuit. Qui vt diuitiarum, ita multo ma-
gis religionis opinione: apud omnes, celebres ac
honorati fuere. Cum autem bellorum tempestas
ingrueret, ad Cypriorum regionem migrarunt, ne
aliquod religionis suæ detrimentum paterentur.
Porro quod diuitiarum & possessionum amplissi-
marum gloria excelleret, non hoc ex cupiditatis
vel superbiæ radice, quasi vitium, pullulabat, sed
eam maximè ob rem facultates multas, Hieroso-
lymis, & agrum propè urbem, ædificiorum ma-
gnitudine valde illustrem possidebant: quod Esai-
as Propheta ita scriptum reliquisset: Beatos illos
sore qui semen in Sion habent & domum in Hie-
rusalem. Cuius Prophetiæ sensum, Hebræorum si-
lii, carnali sensu interpretantes, diligentissimè o-
peram dabant, vt aliquid Hierosolymis possi-
derent.

Porro parentes eius in Cypro cum degerent, ex
sanctissimo matrimonio, hunc Barnabam, elegan-
ti forma puerum procrearunt. Cui mox nato, Io-
seph nomen imposuerunt, vt simul cum nomina
veteris

ii. Iunii.
Barnabas Leg
uitica stix
pe ojus.

In Cypro
natus.
Barnabas pxi
mo Ioseph
dictus
veteris